

Lliçó 3: Per el 17 d'octubre de 2020

LA LLEI COM EDUCADORA

Dissabte 10 d'octubre

PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Deuteronomi 6: 5; 31: 9-27; romans 3: 19-23; Apocalipsi 00:17; 14:12; Marc 6: 25-27; Hebreus 5: 8.

PER MEMORITZAR:

"I estimaràs al Senyor el teu Déu de tot el teu cor, i de tota la teva ànima, i amb totes les forces" (Deut. 6: 5).

A l'advertir als gàlates contra el legalisme, Pau va escriure: "Si això és així, ¿hi haurà la llei en contra de les promeses de Déu? De cap manera! Si s'hagués promulgat una llei capaç de donar vida, llavors sí que la justícia es basaria en la Llei "(Ga. 3:21). Per descomptat, si alguna llei hagués pogut donar vida, aquesta hauria estat la Llei de Déu. I, no obstant això, l'argument de Pablo és que per a nosaltres, com pecadors, fins i tot la Llei de Déu no ens pot vivificar. Per què? "Però l'Escriptura declara que tothom és presoner de pecat, perquè mitjançant la fe en Jesucrist el promès se'ls concedeixi als que creuen" (3:22).

Si la Llei no pot donar vida als pecadors, quin és supropósito, a part demostrarnosnuestranecesidadde lagracia? Llei, llavors, ¿solocumple una funció negativa, només està allà per mostrar-nos els nostres pecats?

No, la Llei també existeix per assenyalar-nos el camí de la vida, que només es troba en Jesús. De estodebería tractar-se també laverdadera educació, que ens indica una vida de gràcia, de fe i d'obediència a Crist. Aquesta setmana estudiarem el paper de la Llei de Déu en tot el plantejament de l'educació cristiana. Encara que aquesta Llei no pugui salvar-nos, vegem el que sí que pot ensenyar-nos sobre la fe, la gràcia i l'amor de Déu.

ESTIMAR I TÈMER A DÉU

El librod' Deuteronomio conté las últimas palabras de Moisés a Israel abans d'una nova generació, la qual finalment entrarà a la Terra Promesa. Però, abans d'entrar, ell els parla molt clar i els dóna instruccions precises.

Llegeix Deuteronomi 31: 9 al 13. Què vol dir *tèmer* el Senyor?

Déu va ser deliberat en les formes d'impartir Suley a Israel. Va fer totes les provisions perquè les seves lleis no quedessin en l'oblit. De manera que Déu és un educador pacient. Ensenya, repeteix, envia aprofetas i utilitza als seus servents per impartir sumensaje. I lohizovez després de vegada. De fet, gran parte dels escrits de l'Antic Testament no són, per ventura, intents de Déu d'ensenyar al seu poble a seguir el camí de la vida?

Observa en aquests versicles que Moisés emfatitza la importància que les generacions futures aprenguin la Llei. Moisés ho descriu com un procés de dos passos. En primer lloc, els nens *senten* la Llei, i després "vaig aprendre [en] a *tèmer* a Senyor, el vostre Déu "(Deut. 31:13).

En primer lloc senten, i després aprenen a *tèmer* a Déu. És a dir, aprendre la Llei pressuposa que la por no serà un resultat natural de conèixer-la. El procés de *tèmer* a Déu s'ha d'aprendre. Moisés dóna a entendre que el coneixement i la por són un procés, no una relació immediata de causa i efecte.

A més, què vol dir "*tèmer* el Senyor" quan es diu a poble: "Estima al Senyor tudis de tot el cor, i de tota la teva ànima, i amb totes les forces" (6: 5)? Potser puguem comparar-lo amb la forma en què un nen estima i tem a un bon pare, un pare que revela el seu amor i la seva cura a l'demostrar que parla de debò. Amb un pare així, si fas una cosa dolenta, de fet patiràs les conseqüències de esamala acció. Sí, nosaltres podem i hem d'estimar i *tèmer* a Déu a el mateix temps. No són idees contradictòries. Cuantomás aprenem sobre Déu, més l'estimem a causa d'subondad; i, no obstant això, almismo temps, cuantomás coneixem a Déu, més podem *tèmer*-també, perquè podem veure com de sant i just és ell i com de pecaminosos i injustos som nosaltres, en contrast, i que només per gràcia (mèrit immerescut) no som destruïts.

■ **Com entens el que significa estimar i *tèmer* a Déu a el mateix temps?**

UN TESTIMONI CONTRA NOSALTRES

Cuando Moisés es enterade que pront morirá, és totalment conscient de la situació que deixarà enrere. Ell sap que, després de la seva mort, els israelites entraran a la Terra Promesa de Canaan. També sap que es tornaran rebels a l'arribar al seu destí, tan anhelat.

Llegeix Deuteronomi 31:14 al 27. Quins preparatius fa Moisés abans de la seva mort? Quines eren les principals preocupacions de Moisés i com les aborda?

El to de Moisés potser sembli el d'un mestre que es prepara per a un suplent. Ell sap que els seus alumnes s'han portat malament en la seva presència a l'aula; no és tan ingenu com per pensar que no es rebel·laran en la seva absència. Instrueix als levites que van portar l'Arca de l'Pacte perquè col·loquin el Llibre de la Llei costat de l'Arca perquè serveixi de "testimoni". Moisés no està simplement comunicant un pla de classe per a la seva suplent, està deixant un testimoni. Moisés parla de l' Llibre de la Llei com si fos un ésser viu amb poder per reprendre el cor dels homes.

Pensa en la Llei com a un "testimoni contra" ells. Com entenem aquesta idea també en el Nou Testament? Veure Romans 3:19 a el 23. És a dir, com ens assenyala la Llei la nostra necessitat de la gràcia?

En Deuteronomi 31, Déu ordena a Moisés que escrigui un càntic que el Senyor va ensenyar a Moisés. Moisés haurà ensenyar-los el càntic als israelites perquè, com indica el verset 19, "em sigui per testimoni contra els fills d'Israel". Novament veiem les directives de Déu personificades. Un cant, a l'entonar, es comparteix i es difon amb més facilitat.

I, quan un cant és testimoni, té la capacitat de fer que la gent faci un autoexamen i vegi el que aquest diu d'ella.

■ **Tot i que tractem d'obeir la Llei divina amb tota la força que Déu ens dóna, de quina manera la seva Llei funciona com un "testimoni contra" nosaltres? Què ens ensenya aquest testimoni sobre la necessitat de l'evangeli en la nostra vida?**

PERQUÈ SIGUIS PROSPERAT

A la Bíblia, de principi a fi escoltem parlar d'altres resultats de conèixer i obeir la Llei de Déu.

Llegeix Josuè 1: 7 i 8. Què li estava dient el Senyor a Josuè, i com s'apliquen avui a nosaltres els principis que allí es troben?

El Senyor diu a Josuè, quan entra enCanaán: "Només esforça't i Semuy valent, per tenir cura de fer d'acord amb tota la Llei quemi servent Moisès et va manar; no t'apartis d'ella ni a destra ni a sinistra, perquè siguis prosperat en totes les coses que emprenguis "(Jos. 1: 7).

Aquesta noció d'èxit com un subproducte de l'obediència pot semblar contrària a la forma enque Semide l'èxit ennuestromundo actual. Molts creenhoyque lasmarcas de l'èxit són la innovació, la creativitat i l'autosuficiència. Per tenir èxit en una indústria en particular, sovint es requereix assumir riscos i tenir un talent extraordinari.

No obstant això, als ulls de Déu, l'èxit requereix un conjunt diferent de recursos.

Llegeix Apocalipsi 12:17; 14: 12; Romans 1: 5; 16:26; i Jaume 2: 10 al 12. Què ens diuen aquests versets avui sobre la obediència a la Llei de Déu? És a dir, encara que no som salvats per obeir la Llei de Déu, Per què és tan important que tot i així l'obeïm?

Antic Testament, Nou Testament, Antic Pacte, Nou Pacte, no importa: com a cristians que creiem en la Bíblia, som cridats a obeir laLeydeDios. La transgressiónde laLey, també llamadapecado, només pot comportar dolor, patiment i la mort eterna. Qui no ha aprendidoovistode primeramano els resultats de pecat, els resultats de la transgressiónde la Llei deDios? Així com l'antic Israel prosperaria a l'obeir laLey (malgrat que tambénnecesitava la gràcia), així també nosaltres avui. Per tant, com a part de l'educació cristiana, hem de guardar la Llei de Déu com un component central del que significa viure per fe i confiar en la gràcia de Déu.

■ Quina ha estat la teva experiència amb les conseqüències de l'pecat? Què has apresentat- do que podries compartir amb els altres perquè, potser, no cometin els mateixos errors?

L'AFANY I LES LLUITES DELS QUE GUARDEN LA LLEI

Hi ha grans beneficis al complir la Llei de Déu, com s'evidencia amb les persones a qui enesDios va prosperar. Josuè es va atenir als preceptes deDios i va dirigir bé a el poble d'Israel. Vegada després de vegada, el Senyor li va dir a Israel que si obeïen la Llei prosperarien.

Llegeix 2 Cròniques 31: 20 i 21. Quines van ser les raons clau en aquest passatge per a la prosperitat d'Ezequies?

Qualsevol que sigui el lloc que ocupem en l'educació, hem d'emfatitzar la importància de l'obediència. No obstant això, els nostres alumnes no són ximpls. Tard o d'hora constataran que alguns són fidels, amants i obedients, i tot i així, Què? També els ocorren desastres! Com expliquem això? La veritat és que no podem. Vivim en un mundo de pecat, demaldad, un mundo en el qual el Gran Conflict e fa estralls, i cap de nosaltres és immune a ell.

Què ens ensenyen els següents passatges sobre aquesta difícil pregunta? Marc 6: 25-27; Job 1; 2; 2 Corintis 11: 23-29.

Sense cap dubte, les persones bones i fidels, les persones respectuoses de la Llei, no sempre han prosperado, almenys segons el mundo entén la prosperitat. I aquesta també podria ser una resposta parcial a aquesta pregunta difícil, una pregunta que sense dubte sorgirà al intentar ensenyar la importància de la Llei. Què volem dir exactament amb "prosperitat"? Què va dir el salmista? "Més val un dia en els teus atris Quemil fora d'ells" (Sal. 84:10). Indubtablement, segons els estàndards del món, incluso qui enes són fidels a Déu i obedients a la seva Llei no sempre "prosperen"; almenys, per ara. Perjudiquem als nostres alumnes si els diem el contrari.

■ **Llegeix Hebreus 11:13 a el 16. Com ens ajuden aquests versicles a entendre per què els que són fidels, tot i així, pateixen en aquesta vida?**

JESÚS, EL NOSTRE EXEMPLE

Jesucrist, el Fill de Déu, va ser l'únic que va viure en perfecta obediència a l'Pare, en perfecta obediència a la Llei de Déu. Va fer això per poder ser no solament el nostre Substitut, sinó també el nostre Exemple.

Llegeix els següents versets: Lluc 2: 51, 52; Filipencs 2:8; Hebreus 5: 8; Joan 8:28, 29.
Cómonos recorden la obediència de Crist a el pare de su vida?

Potser Joan ho hagi expressat millor a l'escriure això: "Qui diu que roman en ell, ha de caminar com ell va caminar" (1 Joan 2: 6). Quan fixem els nostres vista en la vida de Crist i el seu ministeri a la Terra, és fàcil veure com complaure a l'Pare amb la seva obediència. Crist va complir la profecia i va obeir les lleis de Déu durant tota la seva vida.

Així com Déu va dir a Moisès que escrivís la seva Llei perquè fos un testimoni per a Israel, Crist va ser l'encarnació viva de l'testimoni per als seus apòstols, els seus deixebles, els pecadors i els sants. Ara, en lloc de tenir només un conjunt de regles per seguir, també hem de seguir l'exemple de Jesús, un ésser humà de carn i ossos, encara que diví.

Com a maestros, què més model per a seguir podem presentar als alumnes que el model de Jesús en la seva obediència a l'Pare?

"Aquesta anomenada fe en Crist que professa eximir els homes de l'obligació d'obeir a Déu no és fe sinó presumptió. 'Per gràcia que heu estat salvats per mitjà de la fe'. Però 'la fe, si no té obres, està completament morta' (Efe. 2: 8; Sant. 2:17). Abans de venir a la Terra, Jesús dijode així mateix: 'Em complac en hacere tu voluntad, oh Dios mío, i tu Ley està enmig del meu cor' (Sl. 40: 8). I, poc abans d'ascendir a al cel, va dir una altra vegada: 'Jo he guardat los mandamientos del Pare, i em mantinc en el seu amor' (Joan 15:10). L'Escriptura diu: 'En això sabem que nosaltres el coneixem, si guardem els seus manaments [...]. El que diu que roman en ell, ha de caminar com ell va caminar'" (1 Joan 2: 3-6).

■ Què pots fer per seguir millor l'exemple de Crist en totes les esferes de la teva vida, i així ser un millor mestre per als altres? Tot i que és una idea vella i trillada, per què el que fem, les nostres accions, parlen molt més fort que el que diem?

PER ESTUDIAR:

"L'amor, base de la Creació i de la Redempció, és el fonament de la verdadera educació. Això se veu clarament en la Ley que Dios ha donat com a guia de la vida. El primer i gran manament és: 'Estima els el Senyor el teu Déu amb tot el cor, i amb tota l'ànima, i amb totes les forces, i amb tota tument' (Lc. 10:27). Estimar l'Ésser infinit, omniscient, amb totes les forces, lamenti el cor, significa el desenvolupament més elevat de totes les facultats. Vol dir que en tot l'ésser -el cos, la ment i l'ànima- s'ha de restaurar la imatge de Déu.

"Semblant al primer manament és el segon: 'Estima al teu proïsme com a tu mateix' (Mat. 22:39). La Llei d'amor requereix la dedicació de el cos, la ment i l'ànima a el servei de Déu i dels nostres semblants. I aquest servei, a l'una que ens converteix en benedicció per als altres, ens proporciona a nosaltres la més gran benedicció. La abnegació és la base de tot desenvolupament. Per mitjà del servei abnegat, tota facultat nostra adquireix el seu desenvolupament màxim. Arribem a participar cada cop més plenament de la naturalesa divina. Som preparats per al cel, perquè el vam rebre en el nostre cor "(Ed 16).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. A l'igual que l'Israel de l'antiguitat, hem d'estimar a Déu i de tómer a Déu a el mateix temps (Mat. 22:37; Ap. 14: 7). A classe, conversin sobre com podem fer dues coses. A més, responguin la pregunta: Per què aquests dos manaments no són incompatibles entre si?
2. Quina és la diferència entre establir una norma i formular una regla? Segons la teva experiència, el Adventisme ¿està més preocupat per establir normes elevades dins la seva comunitat de creients o per instal·lar regles que s'uneixin a la seva comunitat? Què diu l'Escriptura sobre establir normes elevades personals? ¿I per a la nostra família? ¿I la nostra església?
3. Com trobem l'equilibri adequat a l'mostrar la importància de l'obediència a la Llei de Déu i, a el mateix temps, mostrar per què aquesta obediència no és el motiu de la nostra salvació?
4. Llegeix el Salm 119 i observa quantes vegades s'expressen les nocions d'obediència, llibertat, lleis, regles i manaments. Què vol transmetre l'autor de l'Salm 119 sobre aquests temes?